Nr. 7. Tarnopol, dnia 1 maja 1928. Rok VIII.

TARNOPOLSKI
Dziennik Wojewódzki

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki. **Wychodzi 1-go każdego miesiąca.**

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy. Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku służbowego do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.
Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 zł.

Treść działu urzędowego:

Treść działu nieurzędowego:

Dział urzędowy.

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 17 kwietnia 1928 r. L. BP. 4019 o wprowadzeniu w życie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. o użyciu broni przez organa służby bezpieczeństwa publicznego i ochrony granic (Dz. U. Rz. P. Nr. 27 poz. 243).

Rozporządzenie to ma na celu uregulowanie i ujednostajnienie istniejących obecnie przepisów o użyciu broni, które są ogółowi mało znane, a ponadto były dla każdej organizacji ochrony granic i dla służby bezpieczeństwa publicznego odrębne, co utrudniało orjentację i mogło doprowadzić do niepożądanych konsekwencji zwłaszcza w wypadkach w których współdziałały z sobą organa Policji Państwowej, Korpusu Ochrony Pogranicza i Straży Celnej uprawnione do użycia broni w niejednakowych warunkach.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 o użyciu broni przez organa służby bezpieczeństwa publicznego i ochrony granic.

ART. 1.

Funkcjonarjasze policji państwowej i organów ochrony granic mają prawo użycia broni podczas wykonywania czynności służbowych w wypadkach, określonych w niniejszem rozporządzeniu.

ART. 2.

Funkcjonarjusze, wymienieni w art. 1 rozporządzenia niniejszego, uprawnieni są do użycia broni:

a) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonarjusza lub innych obywateli, albo też w celu przeciwdziałania przedsięwzięcia czynności zmierzających bezpośrednio do takiego napadu lub zamachu,

b) w razie nieusłuchania wezwania do natychmiastowego odłożenia broni lub innych przedmiotów, których użycie może zagrażać zdrowiu lub życiu funkcjonarjusza lub innego obywatela, oraz w razie, gdy wezwany po odłożeniu broni lub wspomnianych przedmiotów bez zezwolenia samowolnego je podejmuje,

c) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego mieniu publicznemu lub prywatnemu, albo też w celu przeciwdziałania przedsięwzięciu czynności zmierzających bezpośrednio do takiego napadu lub zamachu,

d) w celu pokonania oporu czynnego udaremiającego przeprowadzenia czynności służbowych albo też w celu pokonania gwałtu fizycznego, nie mającego charakteru napadu lub zamachu określonego w pkt. a), lecz skierowanego na pozbawienie funkcjonarjusza fizycznej możności wypełnienia obowiązku służby przez usiłowanie rozbrojenia, ubezwładnienia i tp.,

e) w celu udaremnienia ucieczki osoby aresztowanej lub przytrzymanej co do której funkcjonarjusz ma podejrzenie, że jest niebezpiecznym przestępcą,

f) w celu ujęcia niebezpiecznego przestępcy, który ucieka, albo także unieszkodliwienia go, jeżeli zajął stanowisko obronne lub schronił się do kryjówki,

g) podczas pełnienia służby wartowniczej lub konwojowej przeciwko osobie popełniającej lub usiłującej popełnić czyn przestępny zmierzający do uszkodzenia, naruszenia lub uszczuplenia przedmiotu chronionego, lub przeciwko osobie, która nie usłucha rozkazu wartownika względnie konwojenta (wydanego w granicach pełnienia służby).

ART. 3.

Użycie broni w wypadkach, wyszczególnionych w art. 2 rozporządzenia niniejszego, może nastąpić tylko po jednorazowem wezwaniu do zaniechania, względnie spełnienia danej czynności. Przewidziane w p. b), g), art. 2 użycie broni jest dopuszczalne tylko w razie oczywistej niezbędności użycia tego środka, o ile przytem użycie broni nie zagraża bezpośredniem niebezpieczeństwem dla życia osób postronnych. Jeżeli ze względu na okoliczności danego wypadku wezwanie jest niemożliwe, użycie broni może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrze.

Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w wypadkach w których wszelka zwłoka grozi niebezpieczeństwem życiu funkcjonarjusza lub osób trzecich, albo może udaremnić pościg i ujęcie przestępcy, lub grozi klęską żywiołową.

Dla zatrzymania statków konieczne jest przed użyciem broni w myśl art. 2 zamiast wezwania, danie dwukrotnego strzału ostrzegawczego w powietrze.

ART. 4.

Jeśli funkcjonarjusze, wymienieni w art. 1 rozporządzenia niniejszego, występują w oddziałach zwartych, użycie broni w wypadkach przewidzianych w art. 2 może nastąpić tylko na rozkaz dowódcy Oddziału. Na rozkaz dowódcy mogą zwarte oddziały użyć broni ponadto w wypadkach oporu biernego, stawianego przez tłum przy wykonywaniu przez oddział jego obowiązków lub powierzonego mu zadania.

ART. 5.

Funkcjonarjusz, który użył broni, winien o tem natychmiast donieść swej władzy przełożonej. Władza przełożona przeprowadza w każdym wypadku użycia broni dochodzenie w celu stwierdzenia, czy użycie broni było zgodne z przepisami rozporządzenia niniejszego. Jeśli użycie broni pociągnęło za sobą śmierć lub uszkodzenia ciała, władza przełożona zawiadamia bezzwłocznie właściwego prokuratora. Władza przełożona zawiadamia również właściwego prokuratora i o tych wypadkach użycia broni, co do których uważa, że użycie broni nastąpiło wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego.

ART. 6.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Ministerstwu Skarbu.

ART. 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piętnastego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.

Minister: K. Bartel.

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski.

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki.

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji: Romocki.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

W wypadkach wyszczególnionych w niniejszem rozporządzeniu ma również prawo użycia broni Straż Graniczna na podstawie art. 7. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o straży granicznej. (Dz. U. Rz. P. Nr. 37. poz. 349.).

Wojewoda Tarnopolski:
Dr. Mikołaj Kwaśniewski w. r.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu z dnia 2 kwietnia 1928 r.

o wysokości sumy, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach, oraz kaucje na zabezpieczenie wszelakiego rodzaju umów lub zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w zł.
	A. Papiery państwowe.		
1/IV i 1/X	6% poż. dol. 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1919 r. Nr. 29 poz. 252)	dol. 100	610
1/II i 1/VIII	10% poż. kol. Serja I (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 105 poz. 40), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 83 poz. 798)	frank. zł. 100	140
2/I i 1/VII	5% państw. poż. konw. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 96 poz. 560)	zł. 100	53
2/I i 1/VII	5% konwers. poż. kol. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 89 poz. 509)	zł. 100	48
1/II i 1/VIII	5% oblj. Serji II prem. poż. dol. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129 poz. 919)	dol. 5	40
15/X i 15/IV	7% poż. stabilizac. z r. 1927 (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 78 poz. 443)	dol. 100 Ł 100	650 3200
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych.		
30/VI i 31/XII	8% list. zast. B. G. K., opiewające na złote w złocie, Serja A, B, C, D, E	w złocie*) 100 zł.	125
1/IV i 1/X	8% obl. komun. B. G. K., opiewające na złote w złocie wzgl. franki szwajc., wzgl. dolary, funty sterl., lub floreny holenderskie	w złocie*) 100 zł.	125
1/IV i 1/X	4½% list. zast. b. Banku Krajowego Serja II, III, IV, V, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote . . .	100 zł.	40
1/IV i 1/X	4% konwers. list. zast. b. Banku Krajowego Serja II, III, IV i V, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote . .	100 zł.	35
1/IV i 1/X	4½% obl. komun. b. Banku Krajowego Serja B, C, D, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote . . .	100 zł.	40
1/IV i 1/X	4% obl. komun. b. Banku Kraj., przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	100 zł.	35
2/I i 2/VI	8% list. zast. Państw. Banku Roln. Serji I	w złocie**) 100 zł.	125
	C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, gwarantowane przez Skarb Państwa.		
1/IV i 1/X	7% i 8% listy zast. Tow. Kred. Przem. Polsk. (Dz. U. R. P. Nr. 113 z 1920 poz. 737)	Ł 1	30
	D. Listy zastawne i obligacje krajowych towarzystw kredytu długoterminowego za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem) w rozumieniu §§ 3 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 141)		75% ceny giełdowej
	E. Akcje Banku Polskiego	zł. 100	100

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.
Uprzednie obwieszczenia w tymże przedmiocie tracą moc obowiązującą.
Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: **(—) Czechowicz.**

*) Według parytetu złotego, określonego art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 65).

**) Według parytetu złotego określonego art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 65) względnie 172 zł. w złocie według parytetu ustalonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) w sprawie zmiany ustroju pieniężnego.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. R. W. 1034. Tarnopol, dnia 28 kwietnia 1928.

Zwalczanie wścieklizny.

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 28 kwietnia 1928 tyczące się zwalczania wścieklizny zwierząt.

Ze względu na obecny stan wścieklizny na obszarze Województwa tarnopolskiego, zarządzam, na podstawie art. 16 i 70 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 22 sierpnia 1927 (Dz. Ust. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz §§ 327 — 330 i 331 Rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 19, poz. 167) celem rychłego stłumienia zarazy, jak następuje:

1. Powiaty: Brody, Zborów i Złoczów uznaje się aż do odwołania jako obszar zagrożony wścieklizną.

2. Na obszarze tym mają być wszystkie psy (także czasowo wprowadzone) trzymane dniem i nocą na zupełnie pewnej uwięzi, albo być zaopatrzone w bezpieczne kagańce i prowadzone na smyczy o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub obejściu zamkniętem, że nie mogą się wydostać i wejść w styczność z obcymi ludźmi lub zwierzętami.

Wyjątek stanowią psy pociągowe o tyle, że mają one być zaopatrzone tylko w bezpieczne kagańce, zaś psy myśliwskie, policyjne i pasterskie o tyle, że pierwsze od chwili rozpoczęcia łowów aż do chwili ukończenia, drugie w czasie tresury względnie tropienia przestępców, trzecie zaś w czasie strzeżenia zwierząt na pastwisku, mogą chodzić wolne bez kagańców.

Pod pewną uwięzią w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia uważać należy mocny i ciągły łańcuch, przymocowany kółkiem metalowem do obroży lub szorków; w szorki należy zaopatrywać także psy u których istnieje możność ściągnięcia obroży przez głowę z powodu grubego karku a wązkiej głowy. Za bezpieczny kaganiec uważać należy taki, który uniemożliwia psu kąsanie i którego pies nie może ściągnąć przez głowę. Warunkom tym odpowiadają kagańce wtedy, gdy ich część grzbietowa przymocowana jest rzemieniem do obroży, zaś przednia część, otaczająca pysk zwierzęcia, sporządzona jest z siatki metalowej albo też z sieci rzemiennej tak gęstej, że sama przez się uniemożliwia psu przepchanie pyska.

Psy nieupięte w sposób powyżej podany, albo zaopatrzone w kagańce, nie odpowiadające powyższym wymogom, należy traktować tak, jakby wogóle nie byly upięte, względnie zaopatrzone w kagańce.

3. Wszystkie zwierzchności gminne winne prowadzić ścisłą i dokładną rejestrację psów, znajdujących się w danej miejscowości.

Właściciele psów obowiązani są zgłaszać w ciągu 7-miu dni w dotyczącym urzędzie gminnym, wszelki przybytek i ubytek psów, podając rasę, rodzaj, wiek i maść psa.

4. Wszystkie psy muszą być w wieku od dwóch miesięcy znakowane, t. j. zaopatrzone stale znaczkiem rozpozawczym (blaszką metalową) na obroży lub szorkach z nazwą powiatu, miejsca pochodzenia oraz numerem rejestracyjnym psa, umożliwiającym wykrycie ich posiadacza.

Znaczków rozpoznawczych dostarczyć winna właścicielom psów miejscowa zwierzchność gminna, za opłatą należytości, zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy.

W razie zgubienia znaczka winien właściciel psa postarać się o nowy w odnośnym urzędzie gminnym, który każde wydanie znaczka i zmianę numeru uwidoczni w rejestrze psów.

Zarządzenie, tyczące się rejestracji i znakowania psów, należy zastosować również względem psów wprowadzonych do gminy czasowo, jeżeli przebywają w danej miejscowości dłużej niż 7 dni, natomiast nie dotyczą one psów policyjnych, t. j. będących własnością Policji Państw. (a nie prywatną własnością funkcjonarjuszy policyjnych).

5. Psy, co do których ominięto powyższe przepisy t. j. psy nie trzymane stale na pewnej uwięzi, względnie nie zaopatrzone w kagańce i nie prowadzone na smyczy, dalej psy niezarejestrowane, jakoteż nie znakowane, winne być zgładzone pod dozorem władzy miejscowej.

Psy takie, schwytane przy obławach, należy zgładzać do 48 godzin, o ile właściciel w międzyczasie nie uzyska zwolnienia odnośnego psa od zgładzenia.

Zwolnienia takie udzielać będzie Starosta za każdorazowo uzyskaną moją zgodą, tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie i pod warunkiem, że psy takie poddane będą obserwacji lekarsko-weterynaryjnej na koszt właściciela przez przeciąg trzech miesięcy.

Bez specjalnego zezwolenia Starosty nie wolno pod żadnym warunkiem wydawać psów, schwytanych z powodu wałęsania się.

Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia karane będą według postanowień karnych rozdziału VII Rozp. Prez. Rzp. z 22 sierpnia 1927 (Dz. ust. Rz. P. Nr. 77, poz. 673).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a równocześnie tracą moc obowiązującą na obszarze Województwa tarnop. rozporządzenie z 25-go maja 1925 L. RW. 38599/5965 ex 25 oraz wszelkie dotychczasowe zarządzenia w sprawie zwalczania wścieklizny.

Powyższe podaje się do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. 1519. Tarnopol, dnia 26 marca 1928.

Brun Stefan Henryk, honorowy konsul generalny Republiki Finlandzkiej—exequatur.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej udzielił exequatur P. Stefanowi Henrykowi Brunowi, Honorowemu Konsulowi Generalnemu Republiki Finlandzkiej na obszar Rzeczypospolitej Polskiej, z siedzibą w Warszawie.

W związku z powyższem polecam Panom użyczać wymienionemu Konsulowi wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków służbowych, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. 1907. Tarnopol, dnia 12 kwietnia 1928.

Łosiński Konrad, Konsul honorowy Republiki Finlandzkiej — exequatur.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequator P. Konradowi Łosińskiemu, jako Konsulowi Honorowemu Republiki Finlandzkiej na obszar Województw: Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego z siedzibą we Lwowie.

W związku z powyższem Panowie Starostowie użyczą wymienionemu Konsulowi wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP./SO. 3351/28. Tarnopol dnia 19 kwietnia 1928.

W sprawie unormowania wzajemnego stosunku związków komunalnych i spółdzielni rolniczo-handlowych w czasie akcji doraźnej pomocy dla rolników.

Do Wszystkich Panów Starostów i Wydziałów powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Związek Rewizyjny Polskich Spółdzielni Rolniczych, Centralna Kasa Spółek Rolniczych i Centrala Spółdzielczych Stowarzyszeń Rolniczo-Handlowych zwróciły się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z prośbą o unormowanie współpracy wzajemnej pomiędzy związkami komunalnymi i spółdzielniami rolniczo handlowemi, zwłaszcza w dziedzinie doraźnej pomocy, udzielanej ludności małorolnej w postaci zaopatrywania jej w nawozy sztuczne, zboże siewne i t. p. Wspomniane organizacje uskarżają się, że niejednokrotnie w miejscowościach, gdzie istnieją już spółdzielnie rolniczo-handlowe powiatowe komunalne kasy oszczędnościowe, korzystając z udzielonych przez Państwowy Bank Rolny kredytów na akcję nawozową lub siewną, akcję tę przeprowadzają np. przy pomocy specjalnie w tym celu organizowanych t. zw. „wydziałów handlowych", kas oszczędności lub innych podobnych instytucyj. Wytwarza to niezdrową konkurencję pomiędzy spółdzielniami rolniczo-handlowemi i związkami komunalnymi i powoduje niepotrzebne wydatkowanie grosza publicznego na organizowanie zbędnego aparatu handlowego.

Na skutek okólnika Nr. 43 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 marca 1928 Nr. SG. 373/I/28 i powołując się na mój okólnik Nr. 39 z dnia 15 marca 1928 L. SOP./SO. 2805/28 w sprawie działalności i organizacji komunalnych kas oszczędności, ogłoszony w numerze 6 „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego" z dnia 1 kwietnia 1928 zwracam uwagę Pana Starosty (Wydziału powiatowego) na konieczność popierania działalności spółdzielni rolniczych przez związki samorządu terytorjalnego. W chwili obecnej zaś, kiedy Państwowy Bank Rolny przeznaczył specjalne kredyty dla komunalnych kas oszczędności, celem umożliwienia dostarczenia na kredyt rolnikom nasion i zbóż siewnych, jest rzeczą niezmiernie ważną, ażeby akcja ta została przeprowadzona w sposób racjonalny, oszczędny, a więc przy możliwem wykorzystaniu aparatu spółdzielni rolniczo-handlowych w tych wszystkich powiatach, gdzie stan organizacyjny spółdzielczości na to zezwala.

Zalecam tedy Panu Staroście (Wydziałowi powiatowemu), by w miejscowościach, gdzie istnieją już i są należycie zorganizowane, oraz dobrze prosperujące spółdzielnie rolniczo-handlowe, (w tym względzie powinna być m. i. wykorzystywana opinja Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rolniczych w Warszawie) starał się o nawiązanie współpracy powiatowego związku komunalnego z temi spółdzielniami przez powierzenie im przeprowadzania operacyj handlowych, związanych z akcją nawozową, siewną i t. p. oraz przez okazywanie w tym względzie wymienionym spółdzielniom pomocy finansowej za odpowiednią gwarancją.

Oczywiście, że gdyby stan organizacyjny spółdzielczości nie dawał gwarancji należytego przeprowadzenia akcji, o której wyżej mowa, należy ją zrealizować przy pomocy powiatowej kasy komunalnej, bądź też bezpośrednio przez własne organy związku komunalnego.

Zastrzegam jednakże, ażeby poparcie udzielane spółdzielniom miało zawsze na uwadze zachowanie interesów odnośnego związku komunalnego.

Naczelnik Wydziału: **Osiecki** w. r.

Tymczasowy Regulamin Obrad Tarnopolskiego Wydziału Wojewódzkiego,

uchwalony na posiedzeniu Wydziału Wojew. dnia 18 kwietnia 1928 r.

§ 1. Obradom Wydziału Wojewódzkiego przewodniczy Wojewoda, a w razie nieobecności Wojewody — Wicewojewoda, który wchodzi we wszystkie uprawnienia Wojewody jako Przewodniczącego Wydziału Wojewódzkiego.

§ 2. Wojewoda jako przewodniczący Wydziału Wojewódzkiego, a w razie jego nieobecności Wicewojewoda, ustala terminy posiedzeń Wydziału, o których zawiadamia członków Wydziału pisemnie, telegraficznie lub telefonicznie, przez nadanie telefonogramu, przynajmniej na 5 dni przed wyznaczonym terminem posiedzenia

Zawiadomienia o wyznaczonem posiedzeniu powinny zawierać: dzień, godzinę i miejsce mającego się odbyć posiedzenia oraz porządek dzienny obrad.

§ 3. W wypadkach nagłych Przewodniczący może zawiadomić o posiedzeniu bez zachowania terminu, określonego w § 2.

§ 4. O ile Przewodniczący na posiedzeniu **Wydziału Wojewódzkiego** ustali termin następnego **posie-**

dzenia i takowy wraz z porządkiem dziennym zakomunikuje obecnym na posiedzeniu członkom Wydziału, członkowi ci uważani są za zawiadomionych o terminie następnego posiedzenia.

§ 5. W razie zachodzącej potrzeby, Przewodniczący może ustalić, aż do odwołania lub nieokreślony okres, stałe terminy posiedzeń Wydziału Wojewódzkiego.

W wypadkach tych wystarcza jednorazowe zawiadomienie przez Przewodniczącego członków Wydziału Wojewódzkiego o wyznaczonych terminach.

§ 6. Członkowie Wydziału Wojewódzkiego, powołani z pośród obywateli Województwa i zamieszkali poza siedzibą Urzędu Wojewódzkiego mogą pobierać zwrot kosztów podróży i djety za dnie posiedzeń, według zasad, przyjętych dla urzędników państwowych VI. st. służbowego.

§ 7. Członkowie Wydziału Wojewódzkiego powołani z pośród obywateli Województwa (nieurzędnicy) składają przed objęciem urzędowania w ręce Wojewody przyrzeczenie według następującej formuły:

„Przyrzekam, że w pełnieniu obowiązków członka Tarnopolskiego Wydziału Wojewódzkiego będę miał na względzie tylko dobro i interes Państwa, urzędowanie i obowiązki swe wypełniać będę sumiennie, przestrzegając obowiązujących ustaw".

§ 8. Do prawomocności uchwał wymagana jest obecność Przewodniczącego i conajmniej 2 członków Wydz. Woj. a w szczególności jednego członka powołanego z pośród obywateli Województwa oraz jednego z pośród urzędników.

§ 9. Gdy przedmiotem obrad Wydziału Wojewódzkiego są sprawy załatwienia uchwał dotyczących wysokości danin komunalnych, dla prawomocności tych uchwał wymagana jest obecność obok Przewodniczącego, conajmniej jednego członka powołanego z pośród obywateli Województwa oraz Prezesa Izby Skarbowej, lub wyznaczonego przez niego urzędnika administracji skarbowej.

§ 10. Uchwały zapadają większością głosów obecnych członków Wydziału; w razie równości głosów rozstrzyga to zdanie, za którem głosował Przewodniczący.

§ 11. Członek Wydziału Wojewódzkiego który powstrzymuje się od głosowania uważa się za głosującego za zdaniem Przewodniczącego.

§ 12. Gdy w sprawach, co do których Wydział Wojewódzki współdziała z głosem stanowczym, dotyczących Związku komunalnego, w skład organów którego wchodzi członek Wydziału Wojewódzkiego, wtedy członek ten nie może brać udziału w obradach i głosowaniu.

Również o ile chodzi o sprawy wymienione w 1 ustępie niniejszego § nie mogą brać udziału w obradach i głos waniu i muszą zwrócić się do przewodniczącego o wyłączenie, członkowie Wydziału Wojewódzkiego, którzy są bądź bezpośrednio i osobiście zainteresowani w danej sprawie, bądź też zainteresowani są w tej sprawie ich krewni i powinowaci do czwartego stopnia włącznie, lub jeżeli członek Wydziału brał udział w wydawaniu zastawionej decyzji jako członek kolegjum powiatowego. lub gminnego.

Gdyby z powodów określonych powyżej nie było przepisanego kompletu, Przewodniczący w miejsce wyłączonego członka powoła jego zastępcę, który o ile, powołany został po raz pierwszy, złożyć powinien w ręce Przewodniczącego przyrzeczenie według formuły ustalonej dla członków Wydziału.

§ 13. Sprawy, w których Wydział Wojewódzki współdziała z głosem stanowczym, wzgl. które podlegają opinij Wydziału, lub mogą być Wydziałowi do zaopinjowania przedłożone, wnosi na posiedzenie Wydziału, z odpowiednim wnioskiem Przewodniczący, referując takowe bądź osobiście, bądź zlecając zreferowanie sprawy poszczególnym członkom Wydziału, bądź też urzędnikom Urzędu Wojewódzkiego.

§ 14. Urzędnicy Urzędu Wojewódzkiego nie wchodzący w skład kolegjum Wydziału Wojewódzkiego, których Przewodniczący powoła do referowania wniesionych na posiedzeniu Wydziału spraw nie biorą udziału w głosowaniu. Udział ich w obradach Wydziału ogranicza się do zreferowania względnie sprawozdania danej sprawy i udzielania na wezwanie Przewdniczącego stosownych wyjaśnień. a zgłaszane przez nich w wyniku zreferowania wnioski uważają się za zgłoszone w imieniu i z polecenia Przewodniczącego.

§ 15. Wydział Wojewódzki podejmuje uchwały, wyłącznie na podstawie ustalonego w aktach stanu faktycznego sprawy z zachowaniem obowiązujących przepisów prawnych.

§ 16. Jeżeli Przewodniczący uzna, że uchwała Wydziału Wojewódzkiego przekracza kompetencje tegoż Wydziału, lub narusza obowiązujące ustawy — obowiązany jest zawiesić wykonanie uchwały i sprawę przedłożyć bezzwłocznie a najpóźniej w terminie 4 dni do rozstrzygnięcia właściwemu Ministrowi.

Decyzja Przewodniczącego w tym względzie powinna być wniesiona do protokołu posiedzenia.

§ 17. Otwierając posiedzenie Wydziału Wojewódzkiego, Przewodniczący sprawdza, czy zawiadomienia o posiedzeniu zostały członkom we właściwym terminie i we właściwy sposób doręczone, ustala ilość obecnych na posiedzeniu członków i stwierdza prawomocność posiedzenia.

§ 18. Następnie Przewodniczący zarządza odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.

Jeżeli w sprawie protokołu nikt głosu nie żąda, lub po ewentualnem sprostowaniu protokołu, Przewodniczący stwierdza przyjęcie takowego.

§ 19. Po stwierdzeniu przyjęcia protokołu z ostatniego posiedzenia, Przewodniczący lub wyznaczeni przez niego referenci informują Wydział Wojewódzki o sposobie wykonania uchwał, powziętych przez Wydział Wojewódzki na poprzedniem posiedzeniu, a następnie Przewodniczący zawiadamia Wydział o tych decyzjach należących do kompetencji Wydziału, które ze względu na konieczny w interesie publicznym pośpiech wydał samodzielnie bez udziału Wydziału Wojewódzkiego.

§ 20. Członkowie Wydziału Wojewódzkiego mogą stawiać wnioski tylko w granicach spraw wniesionych na posiedzeniu przez Przewodniczącego.

Na żądanie Przewodniczącego wniosek musi być podany na piśmie.

§ 21. Poza porządkiem dziennym zabierać głos można tylko w sprawie formalnej, lub po wyczerpaniu porządku dziennego względnie po zakończonej dyskusji dla faktycznego sprostowania, wyjaśnienia, lub w sprawie zapytania.

§ 22. Głosu udziela Przewodniczący w kolejności w jakiej zapisanie się do głosu nad danym wniosku

nastąpiło i po wypowiedzeniu się wnioskodawcy, któremu wolno zabierać głos po każdym kontrwniosku, lub zgłoszonej do jego wniosku poprawki.

Przewodniczący może ograniczyć przemawianie mowców nad tym samym wnioskiem wzgl. częścią jego lub poprawką do dwóch razy, przyczem Przewodniczący może ograniczyć czas trwania drugiego przemówienia tego samego mówcy do 5 minut, a również, w dyskusji nad poprawką, Przewodniczący może zapowiedzieć, że dwukrotnie temu samemu mowcy głosu nie udzieli.

Przewodniczący może ograniczyć przemówienia mowców do pół godziny tudzież służy mu prawo przerywania mowcy, skoro ten ostatni odbiega od przedmiotu sprawy, a nawet służy mu prawo odebrania głosu, gdyby pomimo dwukrotnego upomnienia mowca nie zastosował się do wskazówek Przewodniczącego.

Przewodniczący Wydziału Wojewódzkiego może zabierać głos w każdym czasie bez ograniczeń co do czasu przemawiania.

Poprawki do wniosków zgłoszone być mogą w ten sam sposób, co i wnioski główne.

Poprawki do wniosków muszą być przegłosowane przed wnioskiem głównym.

Poprawka do której zgłoszono poprawki jest uważa jako wniosek główny.

Poprawki mogą być zgłaszane w formie wykreślenia, dopisania, lub zastąpienia odnośnych wyrazów wniosków.

§ 23. W sprawie formalnej, lub w sprawie zapytania, Przewodniczący udziela głosu zaraz po ukończeniu odbywającego się przemówienia, lub po głosowaniu, w sprawie wyjaśnienia — zaraz po ukończeniu odbywającego się przemówienia — a w sprawie osobistej—po ukończeniu rozpraw nad bieżącym punktem porządku obrad.

Wydział Wojewódzki rozstrzyga o wniosku formalnym po wysłuchaniu wnioskodawcy i ew. jednego mowcy, przemawiającego przeciw wnioskowi oraz jednego, przemawiającego za wnioskiem, przyczem wniosek formalny raz odrzucony nie może być w ciągu rozpatrywania tej samej sprawy stawiany ponownie przez tego samego członka.

§ 24. Przewodniczący, lub członek Wydz. Wojewódzkiego może zgłosić wniosek o zamknięcie listy mowców zapisanych do głosu nad danym wnioskiem.

§ 25. Wymieniony w § poprzednim wniosek Przewodniczący poddaje pod głosowanie bez dyskusji, przytem w razie przyjęcia wniosku zamknięcia listy mowców, mogą przemawiać tylko członkowie Wydz. Woj. zapisani w liście do głosów do chwili zgłoszenia wniosku o zamknięcie listy mowców.

§ 26. Mowcy mogą przemawiać tylko z pamięci, odczytywać wolno tylko dokumenty, dane cyfrowe, cytaty i t. p.

§ 27. Po wyczerpaniu listy mowców, lub po zamknięciu dyskusji i po wysłuchaniu ostatniego słowa wnioskodawcy, Przewodniczący zarządza głosowanie nad zgłoszonym wnioskiem, poczem już nikomu głos w danej sprawie nie może być udzielony.

§ 28. O ile zgłoszono dwa lub więcej wniosków, pierwszy głosowany jest wniosek Przewodniczącego wniesiony w trybie przewidzianym w § 13 niniejszego regulaminu, następnie wniosek najdalej idący.

§ 29. Głosowanie jest jawne i odbywa się przez podnoszenie rąk.

§ 30. Po odbytem głosowaniu Przewodniczący Wydziału Wojewódzkiego ustala i ogłasza jego wyniki.

§ 31. Wniosek przyjęty przez Wydział Wojewódzki w głosowaniu staje się uchwałą Wydziału Wojewódzkiego.

§ 32. O ile uchwała Wydziału Wojewódzkiego w sprawie wysokości danin komunalnych zdaniem Prezesa Izby Skarbowej względnie wyznaczonego przezeń urzędnika administracji skarbowej narusza interes Skarbu Państwa, może Prezes Izby Skarbowej jako członek Wydziału Wojewódzkiego, względnie wyznaczony przezeń urzędnik adm. skarbowej wnieść na odnośnem posiedzeniu na ręce Przewodniczącego na piśmie umotywowany sprzeciw, który wstrzymuje wykonanie danej uchwały.

Przewodniczący zarządza wniesienie sprzeciwu do protokołu, a następnie przedkłada takowy bezzwłocznie, a najpóźniej w terminie 4 dni do rozstrzygnięcia Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 33. Rewizja (reasumpcja) uchwały Wydziału Wojewódzkiego może nastąpić jedynie na skutek przyjętego przez Wydział wniosku Przewodniczącego.

§ 34. Decyzje Wojewody powzięte przy współudziale Wydziału Wojewódzkiego, wprowadza Wojewoda w życie przy pomocy podległych sobie władz i urzędów.

§ 35. W sprawach, w których Wydział Wojewódzki współdziała z Wojewodą z głosem stanowczym, lub sprawach, które podlegają opinji Wydziału, mogą poszczególni członkowie Wydziału co do tych spraw zasięgać informacji u Wojewody względnie Wicewojewody, którzy mogą udzielić wyjaśnień osobiście lub polecić udzielenie takowych Naczelnikom odnośnych Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego.

§ 36. Z każdego posiedzenia Wydziału Wojewódzkiego powinien być sporządzony protokół w księdze na ten cel przeznaczonej.

Protokół powinien zawierać miejsce, datę posiedzenia, imiona i nazwiska obecnych członków, imiona i nazwiska nieobecnych, lecz usprawiedliwionych ze swej nieobecności członków, imiona i nazwiska członków, nieobecność których nie została usprawiedliwiona, stwierdzenie przez przewodniczącego prawomocności posiedzenia, wszelkie postanowienia przewodniczącego o terminach posiedzeń Wydziału, porządek obrad, wnioski i poprawki z nazwiskami sprawozdawcy lub wnioskodawcy, zasadnicze momenty obrad i dyskusji, a w szczególności powzięte uchwały ew. z krótkiemi motywami, treść zapytań i odpowiedzi na nie i napomnienia Przewodniczącego, wyniki głosowania, wszelkie decyje Przewodniczącego, wynikające z uprawnień nadanych mu w stosunku do członków Wydziału Wojewódzkiego tudzież sprzeciwy z powodu powziętych uchwał zgłoszone przez przedstawiciela administracji skarbowej.

§ 37. Dla prowadzenia protokołu oraz sprawowania agend sekretarjatu Wydziału Woj. Wojewoda wyznacza referendarskiego urzędnika Urzędu Wojewódzkiego z pośród urzędników Wydziału Samorządowego.

Sekretarjat Wydziału Wojewódzkiego wchodzi organizacyjnie do Wydziału Samorządowego Urzędu Wojewódzkiego.

§ 38. Ustanowiony przez Wojewodę urzędnik dla sprawowania wymienionych w poprzednim § czynności jest sekretarzem Wydziału Wojewódzkiego.

§ 39. Protokół z posiedzeń Wydziału Wojewódzkiego, po przyjęciu takowego, podpisują: Przewodniczący i sekretarz Wydziału.

§ 40. Członkowie Wydziału Wojewódzkiego obowiązani są przybywać na posiedzenia Wydziału punktualnie i brać w nich udział przez cały czas trwania posiedzenia.

W razie zachodzącej koniecznej przeszkody, uniemożliwiającej członkowi Wydziału udziału w posiedzeniu, członek ten powinien, z zachowaniem należytego terminu i wyłuszczeniem przeszkód, zawiadomić o tem Przewodniczącego.

§ 41. Każdy członek Wydziału Wojewódzkiego lub zastępca tegoż, który pomimo stwierdzenia na zasadzie zbadania odnośnych dowodów, że został o terminie posiedzenia w należyty sposób zawiadomiony, nie jawi się na posiedzeniu bez usprawiedliwionej przyczyny, podlega grzywnie do stu złotych, którą nakłada Przewodniczący.

Od orzeczenia Przewodniczącego, nakładającego grzywnę, niema odwołania.

O przeznaczeniu grzywny decyduje Wydział Wojewódzki.

§ 42. Nieusprawiedliwiona nieobecność członka Wydziału Wojewódzkiego na pięciu posiedzeniach Wydziału, lub też na trzech posiedzeniach po sobie następujących, powoduje, na zasadzie decyzji Przewodniczącego, utratę mandatu.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 3102. Tarnopol, dnia 2 kwietnia 1928.

Umarzanie pożyczek na odbudowę.

Ogłoszenie.

Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z 29 lutego 1928 L. dz. VIII-299/Od. odraczając termin płatności pierwszej raty pożyczkowej z 1 grudnia 1927 do dnia 31 października 1928 zarządziło równocześnie, by Państwowy Bank Rolny nie doliczał procentów wynikłych z powyższej zwłoki ani też kar za zwłokę.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 780/28. Tarnopol, dnia 5 kwietnia 1928.

Zwalczanie raka ziemniaczanego.

Do Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

W dzienniku Ustaw Rz. P. z dnia 24 lutego 1928 Nr. 18 pod poz. 162 ukazało się rozporządzenie Ministra Rolnictwa z 9 lutego 1928 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Synchytrium endobioticum, Perc) ogłoszone na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922).

Cytowane rozporządzenie nakłada na osoby użytkujące grunty lub zarządzające gruntami także przechowujujące ziemniaki, obowiązek zgłaszania zarządom właściwych gmin o wypadku wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się raka ziemniaczanego.

Wykonywanie nadzoru nad stanem zdrowotności ziemniaków, nad przestrzeganiem przepisów powołanego rozporządzenia oraz wydawanie zarządzeń na mocy tych przepisów powołane są w odnośnych powiatach władze administracyjne I. instancji t. j. Starostwa.

W związku z powyższem polecam Panom Starostom, by kierując się postanowieniami powołanego rozporządzenia, wydali niezwłocznie stosowne i skuteczne zarządzenia do podległych zarządów gmin, którym zwrócić uwagę należy, by do walki z rakiem ziemniaczanym szczególną wagę przykładały.

O objawach raka ziemniaczanego należy w sposób treściwy i wyczerpująco pouczyć naczelników gmin na sesjach wójtów, oraz wskazać na groźne skutki, jakie choroba ta powodaje.

Niezależnie od powyższego rzeczą Panów Starostów będzie dołożyć starania, by o objawach tej choroby, jej skutkach oraz o walce z nią pouczoną została zainteresowana ludność i polecić to pouczenie zarządom gmin w sposób w danej miejscowości praktykowany.

Równocześnie przesyłam parę ulotek Ministerstwa Rolnictwa (na arkuszu i w broszurkach). Ulotki (na arkuszu) należy umieścić w gmachu Starostwa i Wydziału Powiatowego, resztą ulotek obdzielić tamtejsze Magistraty.

O wykonaniu niniejszego zarządzenia należy donieść do dni 30.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

ODPIS. Ministerstwo Robót Publicznych. Departament Budowlany. L. dz. VIII 583/28. Warszawa, dnia 15 marca 1938 r. W sprawie wykonywania planów regulacyjnych. Do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 28 stycznia 1928 r. L. VIII-2988/27 r. w przedmiocie wykonywania planów regulacyjnych (zabudowy) Ministerstwo Robót Publicznych wyjaśnia, że zalecany w tym okólniku podział czynności przy sporządzaniu planów regulacyjnych, uwzględniający wykonanie planu pomiarowego przez geometrę lub inżyniera, planu zaś regulacyjnego przez urbanistę, nie powinien być rozumiany w sensie niezgodnym z ustawą z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. Ust. R. P. Nr. 97, poz. 682), która przyznała wyłączne prawo wykonywania pomiarów o charakterze publicznym mierniczym przysięgłym.

Gdy więc w powołanym okólniku mowa jest o wykonywaniu planów pomiarowych przez geometrę lub inżyniera, należy rozumieć pod tem mierniczego lub inżyniera, posiadającego uprawnienia wymagane powołaną ustawą z dnia 15 lipca 1925 r.

O ile więc dla małych niezasobnych miast wskazanem jest oddanie sporządzenia planu pomiarowego i regulacyjnego w jedne ręce, należy prace te powierzyć mierniczemu przysięgłemu. Minister: **Inż. Moraczewski** mp.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.
Dyrekcja Robót Publicznych.

L. DRP.-III.-3324/28. Tarnopol, dnia 14 kwietnia 1928.

P. P. Starostom i Wydziałom Powiatowym
Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zwrócenia uwagi poszczególnym Zarządom miejskim na powyższe wyjaśnienie.

Powołany okólnik Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 28 stycznia 1928, L. VIII-2988/27 został ogłoszony w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 6 z dnia 1 kwietnia 1928 (strona 21).

Dyrektor Robót Publicznych:
Inż. Burgielski w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP.SO. 4485/28 Tarnopol, dnia 27 kwietnia 1928 r.

W sprawie kredytowania drobnego rolnictwa za pośrednictwem komunalnych kas oszczędności.

Do wszystkich Panów Starostów i Wydziałów powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 12 kwietnia 1928 Nr. SG.533/1/28-Bank. zakomunikowało, że Komitet Prezydjalny Rady Nadzorczej P. Banku Rolnego na posiedzeniu w dn. 16 marca 1928 r. postanowił zaprzestać kredytowania drobnego rolnictwa za pośrednictwem miejskich kas oszczędności i że nadal Państwowy Bank Rolny będzie udzielał kredytu drobnym rolnikom tylko za pośrednictwem spółdzielni oraz powiatowych i gminnych miejskich kas pożyczkowo-oszczędnościowych.

Naczelnik Wydziału: **Osiecki** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP./SO-3710. Tarnopol, dnia 5 kwietnia 1928 r.

Ogłoszenie.

Statut Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kamioneckiego w Kamionce Strumiłowej został zatwierdzony reskryptem Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 5 kwietnia 1928 r. L. SOP./SO-3710/28.

Naczelnik Wydziału: **Osiecki** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu
Dyrekcja Robót Publicznych.

Do L. ODRP./II-3411 ex 1928.

Tarnopol, dnia 14 kwietnia 1928 r.

Pouczenie

o sporządzaniu projektów hydrotechnicznych na urządzenia zakładów o sile wodnej.

Projekty na zakłady o sile wodnej mają być przedkładane w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden winien stanowić oryginał podpisany własnoręcznie przez autora, zaś dwa inne mogą stanowić jego kopje. Oryginał i jedna kopja mają służyć dla celów określonych w § 12 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 7 maja 1924 Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 468 o księgach wodnych, natomiast druga kopja będzie potrzebną dla użytku tego Urzędu technicznego, który w myśl art. 190 ust. wodn. z r. 1922 i art. 1 p. 30. rozporz P. Prez. Rz. P. z dnia 24 lutego 1928 Dz. U. Rz. P. Nr. 24 poz. 205 zostanie upoważniony przez kompetentną władzę wodną do sprawowania czynności nadzorczych nad odnośnym zakładem wodnym.

Projekt zakładu o sile wodnej powinien zawierać sprawozdanie techniczne, plany i wykazy. Jeżeli zakład wodny jest drobnych rozmiarów zaś będąca przy nim do dyspozycji możliwa do uzyskania siła użyteczna nie przekracza 10 koni maszynowych, w takim razie za wystarczający można uważać projekt, którego sprawozdanie zawiera tylko krótki opis zakładu oraz jego urządzeń wodnych, podanie powierzchni dorzecza wody płynącej, nad której jest dany zakład zbudowany i nazwy tej wody a także wysokości spadu użytecznego wody przy stanie zwyczajnym (normalnym) przyczem jako wysokość spadu użytecznego należy rozumieć różnicę wysokości zwierciadła wody górnej nad motorem wodnym i dolnej pod tym samym motorem przy stanie normalnym. Zamiast planów mogą być dla takich zakładów sporządzane tylko zwyczajne odręczne szkice najważniejszych urządzeń z podaniem wymiarów oraz przynajmniej jedna dokładna kopja z mapy katastralnej obejmująca dany zakład wraz z jego urządzeniami. Kopja ta winna obejmować przestrzeń wody płynącej aż do tego miejsca, do którego rozciąga się działanie wywołanego sztucznie spiętrzenia (cofki) zwłaszcza o ile to działanie może mieć szkodliwy wpływ na interesa osób 3-ch, zabagnienie nadbrzeżnych gruntów lub podtopianie wyżej położonego zakładu o sile wodnej. Oprócz tego powinien być dołączony do kopji wykaz właścicieli gruntów nadbrzeżnych.

Jeżeli siła użyteczna przekracza 10 K. M. to dołączone przy projekcie sprawozdanie techniczne powinno zawierać dokładny opis zakładu i jego urządzeń wodnych, oraz wszelkie potrzebne obliczenia statyczne i hydrotechniczne, które mają udowadniać celowość i racjonalność danego zakładu i wykazywać dokładnie stopień oddziaływania tego zakładu na interesa publiczne oraz interesa osób 3-ch.

W szczególności mają być podane racjonalne przeprowadzone obliczenia: ilości wody katastrofalnej, wielkiej dorocznej, średniej czyli t. zw. normalnej, i małej, oraz tej wody roboczej, którą dany zakład zwyczajnie w ciągu 9-ciu miesięcy w średnio obfitym w wodę roku wykorzystuje, jak również i tej, której racjonalne wyzyskanie przy danym zakładzie jest możliwe i w myśl postanowień art. 48 (I 8) oraz art. 191 (I g) ustawy wodnej z r. 1922 powinno być w projekcie przewidziane (chociażby to wyzyskanie miało nastąpić dopiero po upływie szeregu lat). W sprawozdaniu powinno być także podane obliczenie cofki, obliczenie otworów szluzowych i ewentualnie przelewów burzowych, dla udowodnienia, że urządzenia takie wystarczają do nieszkodliwego odprowadzenia wielkich wód poza obręb zakładu wodnego, oraz wszelkie inne obliczenia stwierdzające stałość i celowość projektowanych urządzeń wodnych.

Plany, zwłaszcza kopje przeznaczone do zbiorów księgi wodnej mają być sporządzane na trwałym papierze lub na płóciennej kalce, przyczem zabronione są odbitki na niebieskim papierze z białemi linjami, oraz takie odbitki, które sporządza się przy pomocy działań chemicznych, powodujących z biegiem czasu zanik rysunku (do takich należą np. kopje utrwalone drogą suchą, przy pomocy par amoniakalnych).

Plany należące do jednego egzemplarza projektu winne być przedstawione na jednym pojedynczym ciągu formatów o wymiarach 21 na 34 cm. przyczem na pierwszym formacie ma być większemi literami umieszczony u góry napis, obejmujący określenie zakładu wodnego z podaniem nazwy wody płynącej i miejscowości, oraz nazwiska właściciela zaś na ostatnim formacie ma być umieszczozy u dołu podpis autora projektu.

Egzemplarz projektu przeznaczony do księgi wodnej winien być w myśl § 2 rozporządzenia o księgach wodnych ujęty w przepisane tektury.

Plany projektu mają obejmować:

a) Ogólny plan dorzecza w skali 1 : 75.000 lub 1 : 100.000 lub 1 : 200.000.

b) Szczegółową sytuację w skali: 1 : 1000 lub 1 : 2880.

c) Profil podłużny w skali: 1 : 1000 na długości zaś 1 : 100 dla wysokości, lub 1 : 2880 dla długości i 1 : 100 dla wysokości, zaś dla profilów długich, niedających się narysować na pięciu formatach papieru rysunkowego można zastosować skalę długości 15000 zaś wysokości 1 : 100.

d) Przekroje poprzeczne dla profilów krótkich w skali 1 : 100, zaś dla profilów dług. w skali 1 : 500 dla dług. i 1 : 50 dla wysokości 1 : 2880 dla długości i 1 : 100 dla wysokości.

e) Plany szczegółowe urządzeń wodnych w skalach 1 : 100, 1 : 50 lub 1 : 25.

Na planie dorzecza mają być szkicowo wkreślone znajdujące się w obrębie dorzecza potoki, rzeki, stawy, powierzchnie zabagnione oraz powierzchnie pokryte lasami, także powinien być na nim oznaczony sąsiedni wyżej nad tą samą wodą położony zakład o sile wodnej.

Szczegółowy plan sytuacyjny powinien obejmować nietylko główne koryto wody płynącej na długości cofki wywołanej sztucznie przez urządzenia spiętrzające wodę normalną, lecz także wszelkie boczne koryta, odgałęzienia i ramiona, zbiorniki, stawy oraz młynówki i kanały ulgi wykonane sztucznie. Także przebiegające w pobliżu wody drogi i przerzucone przez koryta mosty, kładki, szluzy jak również miejsca w których znajdują się brody, poidła i t p. mają być na tym planie odpowiednio oznaczone. Na planie tym należy również wrysować wyraźną krawędź brzegów oraz granicę normalnego zalewu przy stanie projektowanego stałego spiętrzania, zaś w miarę potrzeby ma być wkreślony linją poprzerywaną dotychczasowy zalew przy stanach wód normalnych spiętrzonych średnich (normalnych) niespiętrzonych oraz przy stanach wód normalnych spiętrzonych i ewentualnie także i wielkich po wywołaniu sztucznego ich spiestrzenia.

Nurt wody płynącej powinien być na tym planie wyznaczony linją poprzerywaną, wzdłuż której mają być podane odległości hektometrowe.

Jeżeli do projektu nie dołączono przynajmniej jednego egzemplarza dokładnej kopji z mapy katastralnej, uzgodnionej ze stanem katastralnym w takim razie na planie sytuacyjnym sporządzonym na podstawie dokładnego zdjęcia mają być także wkreślone punkta założone w czasie pomiaru i oznaczone na gruncie silnymi palikami, oraz granice własności gruntów położonych po obydwu brzegach wody płynącej na obszarze, na który może jeszcze dany zakład o sile wodnej w jakikolwiek sposób na te grunta oddziaływać, zaś odnośne grunta mają być oznaczone na planie odpowiednimi cyframi.

Jeżeli przy zakładzie o sile wodnej przewidziany jest większy zbiornik lub staw, to w takim razie na gruntach nadbrzeżnych nienależących do właściciela zakładu wodnego mają być w pobliżu brzegów stawu (zbiornika) podane na planie w odpowiednich odstępach wysokości terenu, charakteryzujące wzniesienie odnośnych gruntów ponad poziom wody normalnie w danym stawie spiętrzonej.

Na planie sytuacyjnym należy także oznaczyć dokładnie małemi kółeczkami miejsca w których znajdują się obrane conajmniej dwa punkta stałe, do których nawiązano niwelacyjnie wszystkie podane w operacie wysokości. Punkta takie mają być na odnośnym planie oznaczone literami „P. S.".

Jeżeli plan sytuacyjny sporządza się na kopji z mapy katastralnej to linje wyraźnych brzegów należy wkreślić na tym planie kolorem czerwonym.

Profil podłużny rysować należy wzdłuż nurtu wody płynącej, rozpoczynając go od tego miejsca, gdzie cofka prawie zanika, zaś kończąc w tem miejscu poniżej zakładu gdzie woda robocza wypływająca z pod motorów wodnych łączy się z właściwem korytem, jednak co najmniej 50 m. poniżej motoru wodnego.

W profilu podłużnym mają być linjami w odmienny sposób przerywanemi przedstawione, wyraźne krawędzie obydwu brzegów wzdłuż koryt naturalnych i sztucznych, zaś linją pełną mają być wykreślone zwierciadło wody przy stanie normalnym niespiętrzonym, zwierciadło wody normalnie spiętrzonej i dno koryta w nurcie.

Zwierciadło wody wielkiej (największej dorocznej) należy oznaczać w profilu tylko w niektórych charakterystycznych miejscach krótkiemi linjami przerywanemi, z podaniem obok nich wysokości (cechy wysokościowej) i oznaczeniem za pomocą liter „Z. W. W.".

W profilu tym mają być podane cechy wosokościowe, znamiona wysokościowe odniesione do obranego punktu stałego o znanej lub przyjętej wysokości dla rozmaitych punktów stałych (jak np. wierzch przyczółka mostu, lub pomost mostu, korona jazu, podstawa figury kamiennej, na brzegu, cokół budynku w pobliżu rzeki, wylot drenu, dno rowu osuszającego i t. p.) oraz oznaczenie wysokości obydwu brzegów zwierciadła wody spiętrzonej i nienormalnie niespiętrzonej i dla dna koryta w nurcie. Również mają być tam podane odległości w hektometrach i w metrach oraz pozioma linja jako poziom porównawczy.

Przekroje poprzeczne mają być zdjęte na tej samej długości jak profil podłużny i w takich odstępach, ażeby dawały możliwie dokładne pojęcie o wysokości i wznoszeniu się terenów nadbrzeżnych. Przekroje te mają obejmować cały teren zalewany przez wielkie wody.

W każdym przekroju ma być wrysowany poziom porównawczy, zwierciadło wody normalnej przed i po

spiętrzeniu i mają być podane wysokości w załomach terenu i wysokości zwierciadeł wody wzdłuż linji przedstawiającej poziom porównawczy mają być podane odległości w poziomie.

W planach szczegółowych urządzeń wodnych mają być podane dokładne cechy wysokościowe, a zwłaszcza cecha wody górnej spiętrzonej i wody normalnej dolnej poniżej urządzenia spiętrzającego cechy progów, na których wspierają się zastawki ruchome, cechy korony przelewów przy jazach stałych i wierzchu zastawek, przy jazach ruchomych, cechy dolnych konstrukcji mostów i cechy pomostów na mostach szluzowych i t. p.

Do projektu ma być dołączony wykaz właścicieli gruntów nadbrzeżnych. W wykazie takim mają być obok nazwisk podane liczby katastralne gruntów, lub liczby porządkowe umieszczone na planie sytuacyjnym. W wykazie tym należy podawać i nazwiska właścicieli fizycznych a nie właścicieli tabularnych, zaś gdyby własność gruntu była sporną to w takim razie należy to w wykazie zaznaczyć i wyszczególnic nazwiska spierających się o własność danego gruntu.

Dyrektor: **Inż. Burgielski** w. r.

Państwowa Komisja Egzaminacyjna na mierniczych przysięgłych we Lwowie.

L. 100. Lwów. dnia 13 marca 1928.

Termin wiosenny 1928 egzaminów na mierniczych przysięgłych.

Ogłoszenie.

Przepisane na mocy art. 4 ustawy o mierniczych przysięgłych z 15 lipca 1925, Dz. U. Rz. P. Nr. 97, poz. 692 egzaminy kandydatów praktykujących na obszarze Województw: Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego, odbędą się w terminie wiosennym 1928 w czasie od 23 kwietnia do 7 maja 1928 w lokalu katedry miernictwa Politechniki we Lwowie.

Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej:
Inż. Hillbricht w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. ZP. 1034. Tarnopol, dnia 12 kwietnia 1928.

Ogłoszenie.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu nadał Mr. farmacji Maurycemu Rosenbergowi koncesję na samodzielne prowadzenie apteki publicznej w Pomorzanach pow. zborowskiego, nabytej drogą kupna od Mr. farmacji Franciszka Baczyńskiego, właściciela apteki w Pomorzanach.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. ZP. 1046. Tarnopol. dnia 12 kwietnia 1928.

Ogłoszenie.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu nadał Mr. farmacji Benjaminowi Leibowi Feldmanowi w Sassowie koncesję na samodzielne prowadzenie apteki publicznej w Sassowie powiatu złoczowskiego, nabytej drogą kupna od Eleonory Aleksandry Krokowskiej, wdowy po śp. Zygmuncie Krokowskim, aptekarzu w Sassowie.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 4467/28. Tarnopol, dnia 20 kwietnia 1928.

Edykt.

Wskutek pisma Dyrekcji Kolei państwowych w Stanisławowie z dnia 29 marca 1928 Nr. $\frac{1621/III/27}{1}$ Urząd Wojewódzki w Tarnopolu zarządza na zasadzie rozporządzenia ministerjalnego z dnia 25 stycznia 1879 Dz. u. p. Nr. 19 oraz ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30 komisję polityczno obchodową wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie przedłużenia stacji Proszowa linji kolejowej Tarnopol-Kopyczyńce i wywłaszczenia potrzebnych na ten cel gruntów w gminie katastralnej Proszowa, wyznaczając termin komisji na **dzień 26 maja 1928 r.**

Komisja zbierze się w tym dniu o godzinie 9-ej na stacji w Proszowej.

Projekt techniczny zamierzonych zmian i sprawozdanie techniczne jest wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Tarnopolu przez 8 dni t. j. od 7 do 15 maja b. r. zaś plany i wykazy wywłaszczyć się mających gruntów w Urzędzie gminnym w Proszowej przez 14 dni t. j. od 7 do 21 maja b. r.

Strony interesowane mogą wnosić zarzuty lub uwagi co do wywłaszczenia ustnie lub pisemnie na ręce Starostwa w ciągu tych 14 dni lub na miejscu przy rozprawie komisyjnej.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 4468/28. Tarnopol, dnia 20 kwietnia 1928.

Wywłaszczenie na cele kolejowe linji Tarnopol-Kopyczyńce w gminie Tarnopol.

Edykt.

Wskutek pisma Dyrekcji Kolei państwowych w Stanisławowie z dnia 29 marca 1928 r. Nr. $\frac{1622/IV.}{1}$ ex 1927. Urząd Wojewódzki w Tarnopolu zarządza na zasadzie rozporządzenia ministerjalnego z 25 stycznia 1879 dz. p. p. Nr. 19 oraz ustawy z 18 lutego 1878

dz. p. p. Nr. 30 komisję polityczno-obchodową wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie przełożenia dróg równoległych i odbudowy przejazdu w km. 1.9/2.0. linji kolejowej Tarnopol-Kopyczyńce, oraz w sprawie wywłaszczenia potrzebnych na ten cel gruntów w gminie katastralnej Tarnopol.

Komisja zbierze się **dnia 25 maja 1928 r.** o godzinie 8·30 w Magistracie w Tarnopolu (biuro Nr. 20).

Projekt techniczny zamierzonych zmian i sprawozdanie techniczne są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Tarnopolu przez 8 dni tj. od 7 do 15 maja br. zaś plany i wykazy wywłaszczyć się mających gruntów w Magistracie w Tarnopolu (biuro Nr. 20) przez 14 dni tj. od 7 do 21 maja br. w godzinach urzędowych.

Strony interesowane mogą wnosić zarzuty lub uwagi co do wywłaszczenia ustnie lub pisemnie na ręce Starostwa w ciągu tych 14 dni lub na miejscu przy rozprawie komisyjnej.

Wojewoda; **Dr. Kwaśniewski** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 1192/28. Tarnopol, dnia 23 kwietnia 1928.

Wykaz

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15 kwietnia 1928.

1. Nosacizna — (Malleus)

Pow. Brzeżany: Kozowa,
„ Zaleszczyki: Lesieczniki,

2. Świerzb u koni — (Scabies equorum)

Pow. Podhajce: Uwsie.

3. Wścieklizna — (Rabies)

Pow. Brody: Brody, Maleniska, Podkamień.
„ Brzeżany: Płotycza,
„ Radziechów: Chmielno, Podmonastyrek.
„ Zaleszczyki: Zaleszczyki stare, Zeżawa.
„ Zbaraż: Janowce, Nowy Rogowiec.
„ Zborów: Kudobińce, Olejów.
„ Złoczów: Horodyłów, Zazule, Złoczów.

P. o. Naczelnika Wydziału: **J. Ciemnołoński** w. r.

Ruch służbowy.

Pan Minister Rolnictwa przeniósł wojewódzkiego inspektora majątków państwowych w Białymstoku Józefa Ciemnołońskiego z Białegostoku do Tarnopola i powierzył mu pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału Rolnictwa i Weterynarji Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego;

przeniósł nadleśniczego w VII. st. sł. w Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach Stanisława Kawińskiego na jego własną prośbę do Tarnopola i powierzył mu pełnienie obowiązków komisarza ochrony lasów obwodu I-go Województwa Tarnopolskiego.

Wojewoda Tarnopolski zamianował Dra Konstantego Parfanowicza i Dra Józefa Zawadzkiego prowizorycznymi urzędnikami I. kategorji w państw. służbie zdrowia w VIII. st. sł i przydzielił pierwszego do służby w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu w charakterze pomocnika inspektora lekarskiego, drugiego zaś do służby w Starostwie w Tarnopolu w charakterze pomocnika lekarza powiatowego;

zamianował praktykanta III. kategorji w Starostwie w Tarnopolu Wincentego Mrozka prowizorycznym urzędnikiem III. kategorji w XII. st. st.;

przeniósł ze względów służbowych referendarzy w VIII. st. sł. Dra Władysława Mazurkiewicza ze Starostwa w Zaleszczykach do Starostwa w Brzeżanach i Mikołaja Waissa z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Starostwa w Zaleszczykach oraz prowizorycznego referendarza w VIII. st. sł. Stanisława Zająca ze Starostwa w Zaleszczykach do Starostwa w Kopyczyńcach;

dopuścił kontraktowego funkcjonarjusza w Starostwie w Tarnopolu Adama Marjana (2-im.) Herasymowicza do służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowiska I. kategorji w państwowej służbie administracyjnej i pozostawił go na dotychczasowem miejscu służbowem;

przyjął Dra Mechla Liebergalla do państwowej służby zdrowia w charakterze kontraktowego pomocnika lekarza powiatowego z poborami wedle VIII. st. sł. i przydzielił go do służby w Starostwie w Tarnopolu;

zwolnił praktykanta III. kategorji w Starostwie w Kopyczyńcach Eugenjusza Thyma na jego własną prośbę z dniem 31 marca 1928 z służby państwowej.

Sprostowanie.

W Nrze 6 Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 1 kwietnia br. wkradły się następujące omyłki drukarskie:

1) Instrukcja dla Inspektorów Sam. Gm. Woj. Tar. powinna być oznaczona L. S. O. P./S. O. 2867, a nie L. S. O. P./S. P. 2867.

2) Załącznik do Instrukcji powinien być oznaczony L. S. O. P./S. O. 2867, a nie L. 4. S. O. G./S. O. 2868/28.

Komunikat.

Dnia 18 kwietnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem p. Wojewody Tarnopolskiego, pierwsze posiedzenie Wydziału Wojewódzkiego, powołanego na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 o organizacji i zakresie działania Władz administracji ogólnej (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 86).

W skład ukonstytuowanego dla Województwa Tarnopolskiego Wydziału Wojewódzkiego wchodzą:

Jako Przewodniczący — Wojewoda Tarnopolski, a jako zastępca Przewodniczącego — Wicewojewoda.

Członkowie powołani przez Ministra Spraw Wewnętrznych z pośród obywateli Województwa, a mianowicie:

Hilary Brykowicz (jako jego zastępca Dymitr Debelski).

Kazimierz Jaworczykowski (jako jego zastępca Dr. Kazimierz Moszyński).

Stanisław Zagórski (jako jego zastępca Wiktor Czarkowski-Golejewski).

Członkowie ustanowieni przez Ministra Spraw Wewnętrznych z pośród urzędników Urzędu Wojewódzkiego:

Ludwik Osiecki, Naczelnik Wydziału Samorządowego.

Nadto jako szósty członek Wydziału wchodzi Prezes Izby Skarbowej (lub delegowany przez Prezesa urzędnik adm. skarbowej) lub urzędnik innego działu administracji Państwowej, a to w zależności od charakteru spraw, będących przedmiotem obrad danego posiedzenia Wydziału.

Po odebraniu przyrzeczenia od członków, powołanych w skład Wydziału Wojewódzkiego, Wojewoda zagaił posiedzenie zaznaczając, że aczkolwiek Wydział Wojewódzki jest formą przejściową do Samorządu Wojewódzkiego, to jednak okoliczność ta nie powinna ujemnie wpłynąć na prace Wydziału, do którego przywiązywać należy wielką wagę i pokładać pełną nadzieję, że roztoczy on jaknajtroskliwszą opiekę nad należytem rozwojem Samorządu i przez odpowiednie współdziałanie umożliwi wyprzedzanie i podtrzymanie planowości w gospodarce samorządowej.

Następnie Wydział Wojewódzki uchwalił tymczawy regulamin obrad.

Po złożeniu przez członka Wydziału Wojewódzkiego L. Osieckiego sprawozdania z dotychczasowej działalności Wydziału Samorządowego Urzędu Woj. i programie prac na przyszłość, Wydział Wojewódzki zatwierdził statuty opłat drogowych dla następujących powiatów:

1) Borszczów w wysokości od pod. grunt. 50 prc., od pod. nieruch. —, od przem 15 prc.

2) Buczacz w wysokości od pod. grunt. 50 prc., od pod. nieruch. 50 prc., od przem. 15 prc.

3) Czortków w wysokości od pod. grunt. 50 prc., od pod nieruch. 25 prc., od przem. 15 prc.

4) Kopyczyńce w wysokości od pod. grundt 50 prc., od pod. nieruch. 25 prc., od przem. 15 prc.

5) Przemyślany w wysokości od pod. grunt. 78 prc., od pod. nieruch. 50 prc., od przem. 15 prc.

6) Podhajce w wysokości od pod. grunt. 75 prc., od pod. nieruch. 50 prc., od przem. 15 prc.

7) Tarnopol w wysokości od pod. grunt. 70 prc., od pod. nieruch. 50 prc., od przem. 15 prc.

8) Zaleszczyki w wysokości od pod. grunt. 35 prc., od pod. nieruch. 35 prc., od przem. 10 prc.

9) Złoczów w wysokości od pod. grunt. 85 prc., od pod. nieruch. 50 prc., od przem. 15 prc,

10) Skałat w wysokości od pod. grunt. 80 prc., od pod. nieruch. 50 prc., od przem. 15 prc.

11) Trembowla w wysokości od pod. grunt. 60 prc., od pod. nieruch. 50 prc., od przem. 15 prc.

12) Zbaraż w wysokości od pod. grunt. 45 prc., od pod. nieruch. —, od przem. —.

Następnie Wydział Wojewódzki zatwierdził uchwały i statuty w przedmiocie innych samoistnych podatków a mianowicie:

W pow Borszczowskim od umów o przeniesienie własności nieruchomości, samoistny podatek od posiadania przedmiotów zbytku.

W pow. Skałackim pod. samoistny od posiadania przedmiotów zbytku.

W pow. Podhajeckim pod. samoistny od posiadania przedmiotów zbytku.

W pow. Zbaraskim od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

W pow. Brzeżańskim od umów o przeniesieniu własności nieruchomości i uchwałę od patentów na wyrób i sprzedaż trunków.

Nadto Wydział Wojewódzki zatwierdził dodatkowe budżety na r. 1927/8 dla Pow. Zw. Kom. w Podhajcach (20.000 zł.) i w Zaleszczykach (4.020·52 zł.).

Wreszcie Wydział Wojewódzki zatwierdził uchwały w przedmiocie zaciągnięcia pożyczek przez:

1) Pow. Zw. Kom. w Kamionce Strumiłowej 400 tys. zł., (na budowę i odbudowę dróg).

2) Pow. Zw. Kom. w Buczaczu 45 tys. zł. (na ogniotrwałe krycie dachów).

3) Pow. Zw. Kom. w Czortkowie 100 tys. zł. (na nadbudowę domu admin. dla Wydz. Pow. i Kom. Kasy Oszczędności).

4) Pow. Zw. Kom. w Przemyślanach 300 tys. zł. (na budowę domu adm., na przeniesienie biur Wydz. Pow. i innych Władz) i 6500 zł. (na budowę pomieszczenia dla współdzielni mleczarskiej).

Komunikat.

W związku z likwidacją Tymczasowego Wydziału Samorządowego bawił w Tarnopolu Inspektor Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, P. S. Czerwiński, który omówił szereg aktualnych spraw, dotyczących zagadnień Samorządowych Województwa Tarnopolskiego.

W dniu następnym t. j. 20 kwietnia b. r. P. Wojewoda łącznie z P. Inspektorem Ministerjalnym oraz w towarzystwie Nacz. Wydz. Sam., P. Osieckiego i Insp. Wojew. P. Janowskiego odbył wizytację Wydziałów Powiatowych w Trembowli i Buczaczu.

Poza omówieniem spraw, dotyczących programu działalności wymienionych powyżej Związków Sam., potrzeb tych Związków i organizacji biur Wydz. Pow., P. Wojewoda odbył konferencje z Kierownikami i Członkami zarządów komunalnych kas oszczędności, informując się o stanie kas i działalności ich w zakresie akcji pożyczkowej i odbudowy oszczędności.

Dnia 21 kwietnia b. r. P. Wojewoda w towarzystwie Nacz. Wydz. Sam. P. Osieckiego odbył takąż wizytację Wydz. Pow. w Złoczowie, gdzie również przeprowadził konferencję z Burmistrzem i Wiceburmistrzem m. Złoczowa.

Dnia 25 kwietnia br. P. Wojewoda w towarzystwie Naczelników: Osieckiego i Ciemnołońskiego odbył wizytację Wydziału Powiatowego i Komunalnej Kasy Oszczędności w Brodach.

Nadto d. 22 kwietnia b. r. P. Wojewoda wziął udział w zamknięciu 3 miesięcznego kursu dla gospodyń wiejskich, zorganizowanego w Federowiczówce pod Zbarażem przez Mał. Tow. Gospodarcze.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 4740. Tarnopol, dnia 19 kwietnia 1928.

Ogłoszenie.

Inż. Mieczysław Skrobotowicz rządowo upoważniony cywilny inżynier dla lasowości z siedzibą w Tarnopolu, złożył przepisaną przysięgę dnia 10 kwietnia 1928 roku.

Za Naczelnika Wydziału: **Strzyżowski** w. r.

Dział nieurzędowy.

Unieważnienia dokumentów osobistych.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wydany przez Starostwo w Przemyślanach dnia 15 kwietnia 1927, Nr. 4936, Serja B 921614 na nazwisko Moses Klein r. Katz, urodzony w r. 1892 w Nieznanowie pow. Kamionka str. a zamieszkały w Przemyślanach.

Unieważnia się zgubioną legitymację kolejową wydaną dnia 19 czerwca 1926 pod Nr. 9656/26 na nazwisko Matyldy Kiernickiej, nauczycielki w Szmańkowcach.

Izrael Hellbraun-Dawidsohn urodzony 10 października 1905, zamieszkały w Złoczowie unieważnia zgubione zaświadczenie wojskowe, pozycja listy poborowej 1326, wydane w roku 1926 przez Starostwo w Złoczowie.

Ogłoszenia o zgubionych pieczęciach urzędowych.

Dnia 16 lutego b. r. naczelnik gminy Słowita w powiecie Przemyślany zgubił poniżej opisaną pieczęć Urzędu gminnego.

Pieczęć okrągła z podwójną obwódką. Wkoło górnego brzegu pieczęci napis „Urząd“ na środku napis „Gminny“ i wokoło dolnego brzegu napis „Słowita“.

Dnia 21 lutego b. r. sołtys wsi Łunin, tejże gminy zgubił z pojedynczą obwódką pieczęć podłużną sołecką z napisem: „Sołtys wsi Łunin“.

Komunikaty pocztowe i kolejowe.

Z dniem 3 kwietnia b. r. zaprowadzoną została w Urzędzie pocztowym Zborów całodzienna nieprzerwaną służba telegraficzna i telefoniczna zamiast dotychczasowej dziennej służby ograniczonej.

Z dniem 21 kwietnia 1928 uruchomiono w miejscowości Zadarów, powiat Buczacz agencję pocztową we wszystkich działach służby pocztowej. Z tego powodu przydzielono gminę Zadarów do miejcowego zaś gminy Łazarówka, Krasiejów, Baranów wraz z przysiółkami Monasteryk, Zazinek i Załozy do zamiejscowego okręgu doręczeń tej agencji wydzielając je równocześnie z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Uście Zielone.

Z dniem 1 kwietnia b. r. otworzony został przystanek osobowy „Dyczków“ położony w klm. 492.138 szlaku Lwów — Podwołoczyska między przystankiem osobowym Gaje Wielkie a stacją Borki Wielkie dla ruchu osobowego i bagażowego.

Sprzedaż biletów odbywa się w przystanku.

Bagaż przyjmuje się do przewozu w pociągu za w stacji przeznaczenia.

Urząd Wojewódzki Lwowski.
Wydział Prezydjalny.

L. Pr. 2874/928.

KONKURS.

Rozpisuję niniejszem konkurs na stanowisko Inspektora lekarskiego w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie, z poborami VI-tej grupy uposażenia urzędników państwowych. Kandydaci ubiegający się o nadanie powyższej posady winni wnieść do dnia **15 maja 1928** podania do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Prezydjalny) we Lwowie.

Do podania należy dołączyć: metrykę urodzenia, poświadczenie obywatelstwa polskiego, dyplom lekarski, dowód uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem, świadectwa dotychczasowej pracy zawodowej, dowód uregulowania stosunku do służby wojskowej oraz własnoręcznie napisany życiorys.

Ubiegającym się o przyjęcie do służby państwowej po raz pierwszy, posada nadana będzie prowizorycznie a po roku nastąpić może ustalenie w służbie państwowej.

Kandydaci, pozostający w służbie państwowej, winni wnieść podanie w drodze służbowej.

Podania nieuwzględnione będą zwrócone w przeciągu miesiąca po upływie terminu konkursowego.

Wojewoda: w. z. **Gronziewicz**
Wicewojewoda.

Wileński Urząd Wojewódzki.

KONKURS.

Wileński Urząd Wojewódzki ogłasza konkurs na objęcie dwóch etatowych posad lekarzy przy Starostwie Grodzkiem w Wilnie.

Do posad tych jest przywiązane wynagrodzenie według VIII. względnie VII. grupy uposażenia urzędników państwowych.

Pierwszeństwo będą posiadali lekarze z odbytem przeszkoleniem w zakresie administracji w Państwowej Szkole Higjeny.

Podania należy przesyłać do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego do **dnia 15 maja b. r.** z załączeniem:

1) Curriculum vitae, napisanego własnoręcznie oraz powodów (oryginalnych bądź należycie uwierzytelnionych) stwierdzających:

2) Datę urodzenia kandydata,

3) Posiadanie obywatelstwa polskiego,

4) Ukończenie studjów lekarskich i posiadanie prawa wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem.

5) Stan zdrowia (świadectwo zdrowia, wydane przez lekarza urzędowego).

6) Stosunek do służby wojskowej.

Za Wojewodę: **Dr. M. Kozłowski**
Naczelnik Wydziału.

Orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Zasady Prawne.

Prawo Materjalne Skarbowe.

1. Zysk wywozowy w rozumieniu art. 18 ustawy z 15 lipca 1920 poz. 257 Dz. Ust. nie jest identyczny z zyskiem wywozowym w znaczeniu kupieckiem, t. j. z materjalną korzyścią, jaką wywożący towar zagranicę w konkretnym wypadku z danej transakcji wywozowej rzeczywiscie osiągnął. (Wyrok z 28 czerwca 1927 L. rej. 3068/25).

2. Przewidziany w § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 3 października 1924 Dz. U. poz. 844 ulgowy wymiar należytości w sporach o przerachowanie nie ma zastosowania do wyroków i orzeczeń sądowych, wydawanych przez wyższe instancje. (Wyrok z 14 czerwca 1927 L. rej. 1147/26).

3. Art. 19 ustawy z 18 lipca 1924 poz. 699 Dz. Ust. nie uchylił art. 51 ustawy z dnia 29 maja 1920 o opodatkowaniu spadków i darowizn poz. 299 Dz. Ust, Postanowienia też tego ostatniego przepisu decydują nadal o tem, które spadki podlegają wymiarowi podatku wedle przepisów ustawy z 20 maja 1920, a które wedle przepisów wcześniejszych; postanowienia zaś cytowanego na wstępie przepisu, o ile dotyczą utawy z 29 maja 1920, rozstrzygają tylko kwestję, od jakiego czasu obowiązują, względnie w jakich wypadkach stosowane być mają przepisy tej ustawy, zmienione ustawą z 18 lipca 1924, w ich nowem brzmieniu. (Wyrok z 28 czerwca 1927 L. rej. 1326/26).

4. Z przepisu art. 11 ustawy z 26 października 1921 o opłatach stemplowych od weksli poz. 313 Dz. Ust. ex 1922 wynika, że zawarta w przzepisie tym odpowiedzialność karno-skarbowa nie jest zależną od momentu winy w znaczeniu rozmyślnego wyrządzania Państwu ujmy w jego dochodach. (Wyrok z 22 września 1927 L. rej. 1378/26).

5. Przewidziana w § 9 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 3 października 1924 o opłatach stemplowych i sądowych, związanych z przerachowaniem wierzytelności prywatno-prawnych poz. 84 Dz. Ust. ulgowa podstawa wymiaru opłaty od wyroku lub orzeczenia sądowego nie ma zastosowania do wyroków i orzeczeń, zapadłych w wyższycg instancjach. (Wyrok z 23 września 1927 L. rej. 1430/26).

6. Pominięcie zarzutu ocrazy art. 26 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu obwieszczenia Min. Skarku z 14 lipca 1923 poz. 607 Dz. Ust. podniesionego w odwołaniu, nie powoduje wadliwości postępowania, jeżeli wymiaru podatku dokonano bez zeznania w myśl ustępu 5 art. 49 leg. cit. (Wyrok z 19 września 1927 L. rej. 367/26).

7. Ponieważ wedle § 13 w związku z § 4 rozp. Przezyd. R. P. z 17 czerwca 1924 poz. 523 Dz. Ust. odnośnie lokali wyzajętych podstawą wymiaru państwowego podatku od nieruchomości jest zeznanie właściciela nieruchomości, władza może odstąpić od prawidłowego zeznania tylko w przypadku obalenia go wynikiem dochodzeń. (Wyrok z 7 grudnia 1926 L. rej. 1439/25).

8. Okoliczność, że budynek jest odbudowany, sama przez się pozbawia tego budynku ulg podatkowych z ustawy z 22 września 1922 poz. 786 Dz. Ust. a przyznanie ulg zależy w każdym poszczególnym wypadku od okoliczności faktycznych sprawy. (Wyrok z 20 października 1927 L. rej. 3949/25).

9. Zabezpieczenie z art. 56 ustawy o podatku majątkowym z 11 sierpnia 1923 poz. 746 Dz. Ust., może dotyczyć tylko sumy podatku majątkowego, przez właściwą władzę prawidłowo ustalonej, względnie co do wysokości na zasadzie przepisów ustawy dokładnie określonej. (Wyrok z 28 września 1927 L. rej. 1065/25).

Wojewódzki Komitet Ligi Obrony Powietrznej Państwa w Tarnopolu.

Komunikat.

W czasie od 30 marca do 2 kwietnia 1928 r. bawiła w Województwie Tarnopolskiem komisja ministerjalna, która zajmywała się sprawą rozbudowy lotnisk w Województwie Tarnopolskiem. Rezultaty tej komisji określone zostały na konferencji, która odbyła się w tej sprawie w Warszawie w dniu 13 kwietnia b. r. w gmachu instytutu Aerodynamicznego.

Wymieniona Komisja rozważywszy sprawę rozbudowy lotnisk w Województwe Tarnopolskiem z punktu widzenia interesów komunikacyjnych, postanowiła budowę lotnisk w Brodach i Brzeżanach, oraz lądowisk w Tarnopolu i Zaleszczykach.

Sprawę uruchomienia tych lotnisk i lądowisk w Województwie Tarnopolskiem, poruczono Wojewódzkiemu Komitetowi L. O. P. P. w Tarnopolu.

Wojewódzki Komitet Ligi Obrony Powietrznej Państwa w Tarnopolu.

Komunikat.

W dniu 2 kwietnia 1928 r. odbyło się doroczne ogólne Zgromadzenie Wojewódzkiego Komitetu L. O. P. P. w Tarnopolu.

Zebranie zagaił p. Wicewojewoda Siedlecki Przewodniczący W. K. L. O. P. P.

Sprawozdanie rzeczowe Zarządu W. K. L. O. P. P. za rok 1927 streszcza się w następujących kierunkach: 1) w dziedzinie propagandowo-finansowej, 2) w dziedzinie rozbudowy lotnisk i 3) w dziedzinie organizacyjnej.

Akcja propagandowa przeprowadzana konsekwentnie w poszczególnych miejscowościach Województwa drogą odczytów, wykładów i pokazów filmowych i przeźroczy miała na celu wpojenie w społeczeństwo ideologji lotniczej. Rezultaty tej akcji zaznaczają się wybitnem zrozumieniem idei silnego lotnictwa polskiego wśród społeczeństwa Województwa, co się wykazało przez częste samorzutne subwencjonowanie W. K. L. O. P. P. nie tylko przez ludność miast, lecz nawet przeważnie przez ludność wiejską.

Dzięki powyższemu budżet W. K. L. O. P. P. preliminowany na rok 1927 na kwotę 50.000 zł. został nie tylko wykonany lecz nawet przekroczony o 24.000 zł.

Sprawa rozbudowy lotnisk wskutek przyjazdu Komisji międzyministerjalnej złożonej z delegatów Zarządu Głównego L. O. P. P. Min. Spraw Wojskowych i Komunikacji określona została w tym kierunku, że lotniska wybudowane będą w br. w Brodach i Brzeżanach i lądowisko w Tarnopolu i Zaleszczykach ma charakter

wyłącznie komunikacyjny w związku z rozbudową linji lotniczej Warszawa-Lwów-Bukareszt.

Działalność W. K. L. O. P. P. w dziedzinie organizacji zaznaczyła się zorgnizowaniem Komitetu miejskiego L. O. P. P. w Tarnopolu i szeregiem kół uczniowskich L. O. P. P. w poszczególnych szkołach i zakładach naukowych w Tarnopolu i prowincji oraz podjęciem starań celem zjednania Kół kolejowych na na terenie Województwa dla L. O. P. P.

Ze sprawozdania kasowego zatwierdzonego przez Komisję rewizyjną wynika, że dochód w okresie sprawozdawczym wynosił kwotę 113.789 zł., 6 gr., rozchód 46.949 zł. 20 gr. saldo na rok 1928 wynosi 66.832 zł. 86 gr. Z pozycji rozchodowej największą stanowi kwota 37.637 zł., 42 gr. wpłacona do Zarządu Głównego L. O. P. P. w Warszawie. Reszta użytą została w związku z akcją rozbudowy lotnisk w Województwie Tarnopolskiem.

W wyborach ustalony został ostatecznie następujący skład Zarządu W. K. L. O. P. P. na rok 1928: Przewodniczący Wicewojewoda Stanisław Siedlecki, Zast. Przewod. Tadeusz Śliwiński, Sekretarz Dr. Ignacy Czyrski, Skarbnik Paweł Rieger, Członkowie Zarządu Dyr. Józef Czabanowski, Inż. Władysław Burgielski, Płk. Władysław Langner, Inż. Jarosław Lipa, Insp. Włodzimierz Leśniakowski, Dyr. Franciszek Lewkowicz, Kapt. Monkiewicz, Dyr. Zofja Voglowa, Dr. Izaak Weisnicht. Komisja Rewizyjna: Płk. Wielkopolanin Nowakowski Wiktor, Komisarz rząd. m. Tarnopola, Dyr. Kittner, Dyr. Jan Oskwarek.

Pozatem Ogólne zebranie L. O. P. P. uchwaliło szereg wniosków w dziedzinie zbiórki funduszów, organizacji Kół L. O. P. P. i inne mające dycydujący wpływ na dalszy rozwój L. O. P. P. na terenie Województwa Tarnopolskiego a w szczególności uchwaliło połączenie się Ligi Obrony Powietrznej z Ligą Obrony Przeciwgazowej celem skoordynowania tych dwu łącznych ze sobą prac społecznych wysiłkiem jednej instytucji dla dobra i potęgi Państwa.

Komunikat.

Realizując dwuletnie wysiłki przystąpiło Wojewódzkie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze w Tarnopolu do druku „Przewodnika po Województwie Tarnopolskiem", jako pierwszego tego rodzaju wydawnictwa na terenie tut. Województwa w dobie powojennej.

Brak takiego praktycznego Przewodnika dawał się oddawna odczuwać, a brak ten zamierza właśnie Towarzystwo usunąć, dając możność mieszkańcom Województwa i całego Państwa dokładniejszego zapoznania się z Województwem Tarnopolskiem, jego charakterystyką, zabytkami historycznemi, artystycznemi, osobliwościami przyrody i t. p.

Przewodnik będzie zawierał około 150 stron druku na dobrym papierze, 70 światłodrukowych ilustracji najpiękniejszych zabytków ze wszystkich powiatów Województwa, statystykę, opisy powyżej 200 objektów, według powiatów, mapę Województwa z wyszczególnieniem miejscowości zabytkowych i innych, oraz odległości, linji komunikacyjnych i t. p.

Dzięki swej treści Przewodnik będzie praktycznym informatorem dla turystów, przejezdnych, szerszego ogółu, jakoteż dla nieznających terenu mieszkańców innych Województw, a nawet dla zagranicy.

Celem rozpowszechnienia Przewodnika i udostępnienia każdemu jego nabycia, tudzież dla propagandy Towarzystwa i terenu Województwa, sprzedaż wydawnictwa nastąpi po niskiej cenie t. j. około 3 zł. od egzemplarza broszurowanego, a 4 względnie 5 zł. od egzemplarza w oprawie kartonowej lub płóciennej. Koszta dzieła w handlu będą znacznie wyższe.

Zamówienia indywidualne i zbiorowe należy rychło kierować pod adresem Wojew. Tow. Tur. Kraj. w Tarnopolu, Gmach Urzędu Wojewódzkiego, z podaniem ilości zamówionych egzemplarzy i dołączeniem przypadającej kwoty, wraz z kosztami przesyłki pocztowej.

Ogłoszenie.

Dnia 12 grudnia 1927 przepadł Pawłowi Muzyka z Mogielnicy pow. Trembowla koń wałach, maści mrozowatej.

Rysopis: koń średniej wielkości, lat 6, na czole łysina, wszystkie nogi koło pęcin białe.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. B. 3004/28. Tarnopol, dnia 27 kwietnia 1928.

Ogłoszenie przetargu.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu przeprowadzi w dniu **16 maja 1928 r.** o godzinie 12 na dziedzińcu Magistratu miasta Tarnopola publiczny przetarg 2 koni taboru urzędowego a to:

1 koń wałach szpakowaty lat 9

1 koń wałach szpakowaty jasny lat 9.

Reflektanci przystępujący do licytacji winni składać wadjum w dniu licytacji do rąk Przewodniczącego w wysokości 10% ceny wywoławczej.

Konie można oglądać każdego dnia w godzinach południowych w stajni Magistratu miasta Tarnopola.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

Starostwo w Kopyczyńcach.

L. 8704/28. Kopyczyńce, dnia 24 kwietnia 1928.

Ogłoszenie licytacji.

Starostwo w Kopyczyńcach podaje do powszechnej wiadomości, iż dnia 7 maja b. r. o godz. 11-ej przed poł. odbędzie się na placu gminnym w Kopyczyńcach obok budynku Sądu powiatowego publiczna licytacja celem sprzedania konia—wałacha, maści karej 10 lat własności wymienionego Starostwa.

Starosta: w. z. **Adam** w. r.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.